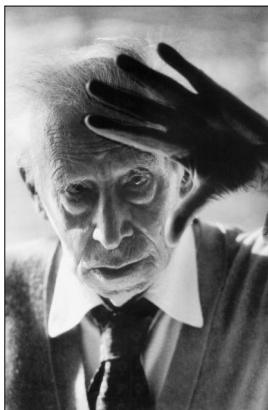

Mentre la rivista va in stampa apprendiamo della improvvisa scomparsa a novant'anni del poeta Mario Luzi, una delle massime voci della poesia contemporanea. Nostro grande amico e con molti amici ungheresi, l'anno scorso aveva partecipato a una teleconferenza con noi da Firenze e ci aveva anche recentemente inviato una poesia inedita che abbiamo inserito nell'Antologia in corso di stampa "Fra ansia e finitudine", che prende il nome proprio da un verso di quella poesia. Vogliamo qui proporLe, anche in versione ungherese, perché ci sembra rappresenti il testamento spirituale del grande poeta, che ha saputo "dire all'uomo del Novecento chi fosse" attraverso la poesia.

Már elmúlt a lapzártá, e lapszámunk is nyomtatásra kész volt, amikor kaptuk a hirt: kilencven éves korában elhunyt Mario Luzi költő, a kortárs költészet egyik legnagyobb személyisége. Nagy barátunk volt ő, sok magyarnak is nagy barátja. A múlt évben Firenzéből egy telekonferencián keresztül volt jelen közöttünk és megörvendeztetett minket egy, még kiadatlan versével. E művét hamarosan megjelentetjük a „Szorongás és végesség között” címmel készülő költészeti antológiában, melynek címét éppen a vers egyik sora adja. Itt közöljük e versét magyar nyelven is, mert úgy gondoljuk, az alkotás felfogható a nagy költő szellemi végrendeletének is. Egy olyan művész gondolatai ezek, aki költészetén keresztül képes volt „elmondani a XX. század emberének, ki is ő valójában”.

MARIO LUZI

ALZATI A VOLO FIN CHE PUOI

Alzati a volo fin che puoi, raggiungi
qualunque sia

il tuo apice d'ascesa
e d'altitudine, discendi
poi nella profondità dell'aria
e nella tenebra del mare
non però a capofitto, attento!
evita i gorgi

d'oscurità
da cui è difficile riemergere
e di essi dire ti è negato –
lo sappiamo.

Sta' nei tuoi limiti, usa
la calma, la perseveranza,
l'attenzione dei sensi,
della mente – questo dicono
esperti consiglieri alla mia insufficienza
non sapendo che il patto è già concluso
tra ansia e finitudine
e c'è pace terrena e ultraterrena, c'è.
Di te molto, mia terra,
mi è inciso,
nell'anima e nel viso,
mi è scritto nelle carni,
ma tu di me rechi pure qualche traccia,
ti prego, non polverizzarla
del tutto, finché tutto sia compiuto.

MARIO LUZI

RÖPÜLJ FEL, MÍG BIROD

Röpülj fel, míg birod, és érd el
bármilyen is legyen
emelkedésed

és a magasság csúcsát, majd ereszkedj
alá a levegő mélyébe
és a tengersötébe
de nem ám fejest, vigyázz!
kerüld el a homály

örvényeit
melyből felbukkanni nehéz
rölk beszélnek meztagsadatát –
jól tudjuk ezt.

Maradj határaid között, használd
nyugalmaid, kitartásodat,
az érzékek, az elme
figyelmét - így mondják szakértő
tanácsadói fogvatékosságomnak
nem tudva hogy a paktum már megkötöttet
szorongás és végesség között
s földi és földöntúli béke van... van.
Belőled, földem,
lelkembe és arcomba
oly sok vésetet,
husomba oly sok iratot,
mig te csupán néhány nyomom viseled,
kérlek, ne földd be porral egészen,
mígnem mindennek bevégezzetik.

Szkárosi Endre fordítása